pag 700

pag. 722.

3. Mamma Kaarel.

Wanast elanud üks mees, „Mamma Kaarel," nimi. Oma suure jõu pärast olnud ta laialt kuulus; kange maadlema ja sõrme wedama, j. n. e. Üks kõrd üüsi pimedas lähnud ta kõrtsist kodu minnes ühest raba soost läbi, mis kõrtsi ja tema kodu ~~ja kõrtsi~~ wahel olnud. Äkitselt seisnud üks wana weike meheke tema ees ja ütelnud: „Mamma Kaarel, tule hakame maadlema." Kaarel kes natuke purjes olnud ütelnud: „Mis sina topis ka maadled?" Ja hakanud maadlema, esimene kõrd wisanud wõeras mees Mamma Kaarelimaha. Kaarli süda saanud täis, ja hakanud uueste maadlema, jällegi kukunud Kaarel alla. Kolmat korda hakanud Kaarel teisipidi selg kuu poole süs kukkunud wõeras alla; nüüd saanud Kaarel aru et see tõeste Wana tont on. Iga kõrd kui Kaarel kuu poole saanud hoida olnud tema üle, aga kui wana tont kuu poole olnud süs saanud tema üle. Wiimati hoidnud Kaarel kuu poole ja lükanud wana

pag. 723.

tondi ühte mäda põhjaga auku, üle pea muda sisse, aga säelt tulnud jällegi wälja. Süs saanud uueste maadlemisega tondi nii kaua augu weere päele aada ja lükanud jälle sisse, ja tehnud pahema jala kannaga kolm risti üle augu ja ütelnud: „Igawest paad süa jäema, süa pead koolema, kondid ära koorima." Nüüd jäenud wana tont auku ja ei ole enam wälja tulnud. Mamma Kaarel lähnud kodu poole ja wahtinud hirmuga tagasi et ehk tont tuleb weel järele; kui nähnud et ei ole tulnud süs lähnud kodu ja heitnud magama. Peale selle ei ole enam tondiga kokku juhtunud. Jutustanud Ad. Meos. (Elistwerest)

4. Kuda üks sepp põrgus tõrt witsutanud.

Wanast elanud üks tark sepp, kes kõik tüüd mõistnud tiha, aga süski olnud tall tüüst puudus; selle pärast olnud ta ka wäga waene. Üks kõrd lähnud ta tüüd otsima, wõtnud aamri, pihid ja tüki õhukest rauda